

Slovenska Krajina pred Kristušom Kralom.

Šesti mednarodni kongres Kristuša Krala se vrši od 25. do 30. tega meseca v Ljubljani. Celi svet bo na njem zastopan. Kajti Kristuš Krao ma po celom svetu svoje verne podavike, ki ga nosijo kak krala v svojem srci i ki njemu ščejo podvrči vsa človeča srca.

Tudi mi njemu ščemo podvrči vsa srca, posebno pa srca Slovenske Krajine. Zato se vržemo pred njega, vseh nas Krala, i ga v poniznosti srca prosimo, naj zakraljuje vu vseh srcaj Slovenske Krajine.

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj duhovnikov.

Zakraluj v starih, zakraluj v mladih duhovnikaj; pa v tistih, ki se pripravljajo na zvišeni duhovniški stan. Vsi naj so povezani v globokoj i širokoj lübeznij do tebe i tvoje Mamike, Marije, ki je tudi njihova Mamika. I po toj lübeznij naj se lübijjo med sebov i poštujejo tak gingavo, kak so se lübile i poštuivale med sebov kotrige svete Drüžine. Vsi naj majo na vsem poli svojega pezvanja samo dve reči v misli, v želi i djanji:

Jezuš i siromaki.

Naj živejo samo za tebe i tvoje sirote: düševne i telovne! Sebi i düšam naj spravljajo vsikdar vekše posvečenje i trpečim lejšajo siromaštvo i vse težave. Ti si samo to dvoje delao na zemlji, to dvoje i samo to naj delajo lüdi tvoji namestniki. Kristuš Krao, zakraluj v srcaj duhovnikov!

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj starišov.

Stvoritelško svojo moč si dao starišov, ki s tvojov vsega-mogočnostjov podpreti spravljajo na svet novo življenje, ki nosi v sebi nemrtelno düšo, oškropleno i rešeno s tvojov krvjov. Zakraluj v srcaj starišov, očov i mater, naj sad tvoj, rojen z njihovoga tela, odgojijo za tebe. Trezni naj naj so i čistij. Pobožnij naj so i delavnij. Radi naj hodijo k tebi i svojo deco k tebi vodijo. Navči je, Kristuš Krao, da brez tebe je njihova vzgoja püsta, je ograd, posejan z najfinejšov zelenjavov, je sadovnjak, posejan z najodebranejšim sadovenim drevjov — a nikdar plet i nikdar polejan. K tebi naj radi hodijo, tvoje sveto Telo naj hrani njihove düše, tvoja sveta krv naj pogasi v njih ogenj vseh grehov, ti njim bodi vodnik i večnij plačnik. — Kristuš Krao, zakraluj v srcaj starišov.

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj mladine.

Vnogi so že zablodili iz tvoje mlade črede. Opojna pijača njim je žela vseh žel, v nečistosti se valajo kak peklenšček v ognji. Ubogij mladencij i nesrečne deklinje. Šola je malošteromij dala vzgojo. Redkij so odgojitelje. Zato je tak gosta zabloda. Tüjina je kole s svojim grešnim življenjom, pokornoga življenja ne vidijo mnogokrat niti tam, gde bi se to po düžnosti moglo kazati, briga za nje je mala ali večkratnikša že v domačoj hiši, zato pa kaplejo. Zato se pa süšivenc nedüžnosti na njihovih düšaj, zato pa trepečemo pri pogledi v bodočnost: pa bo sad na drevi, šteroga cvet je posüšo greh?

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj mladine, okrepi jo, da bo hodila pot tvoje Mamike, pot čistosti, pot devišta, da bodeta pred oltarom v deviškoj düši oblüblala mladoženec i mladoženka vernost do groba eden ovomij. O, takšij zakon je istinska podoba tvoje zveze z Matercerkvijov, z našimi düšami.

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj mladine i odločno njim povej, da zvün tebe je nikše drüštvo ne reši spadajov, nosi še tak zveneče katoličansko ime, nego samo ti i jedino ti. Naj hodijo radi k tebi dečki i dekle, naj se veselijo v tebi, naj iščejo blodne tovariše i tovarišice s svojim zgledom i s svojimi rečmi, naj henjajo gor z nočnov tepešijov, naj zasovražijo alkohol i ga pred dorastjov ne vživajo, naj so pokornij starišov i naprepostavljenim, naj gordržijo staro lepo navado Slovenske Krajine: vsakomij starejšemij naj se poklonijo z Hvalen bodi Jezuš Kristuš!

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj mladine.

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj delavstva.

Francija, Nemčija, Anglija, Canada, Amerika Severna i Jüžna, o keliko grobov ste že skopale našim delavcom. Ne grobov za počitek tela, nego grobov za pogüblenje düše. Nešteti jezeri naših so že zgübilov vero v tüjini, so zablodili s poti jakostij, so postali sovražnikij Boga i prijateljv vsega hüdogaj. Nesrečno delavstvo. Kapital njim je izcecao zadnje telovne moči, njegov zaveznik, greh, njim je pa vmoro düšo. Teški betežnikij so, oküženi z betegom pekla, šteri se zgrabi tak hitro i tak nalehci na vsakoga, ki ne nosi v sebi odločnoga katoličanstva.

Kristuš Krao, večna hvala ti bodi, da si že poslal med nje svojiva namestnikaj. Večna hvala ti bodi, da si njima dao v prsi tvojemij Srci spodobno srce, da hodita teška pota, naj najdetaj bar edno zgübleno ovco. O pošli več delavcov, punih tvoje lübeznij, med naš razstepenij narod širom sveta. Pošli njemij pastire, ki do odpirali tvoje Srce za vse sine i hčere Slovenske Krajine v tüjini. O ne pozabi, da ti je ta Krajina v državi razmeroma največ svojih sinov i hčer posvetila v službo, ki glasijo tvoj evangelij narodom, sedečim v temi poganstva. Reši naš narod toga gostoga preseljavanja, daj njemij krüh doma i če že mora kam iti, priveži njegovo srce na tvoje Srce, da se od tebe nikdar i nikde ne odtrgne. Kristuš Krao, zakraluj v srcaj našega delavstva.

Kristuš Krao, zakraluj v srcaj našega izobraženstva.

Stoletja neso dala teliko vučenih lüdi, izobražencov Slovenskoj Krajini, kak zadnij 20 let v novoj, slobodnoj državi. Čüt zahvalnosti vsakomij izobražencij močno trka na düšo: Pomisli, da so za sloboščino Slovenske Krajine delali samo globokovernij lüdi, zato so jo dosegli. Na Boga so zidali svoje z trnjom venčano delo i dozidali so je ovenčano z sloboščinov slave. Zato je tvoja sveta düžnost globoka vera v Boga i življenje po njej. Pa večina našega izobraženstva, ki je prišlo v življenje, nema globoke vere, o keliko jih nema nikše vere. Celonastopili so proti Bogi i njegovoj Materi, sovražijo i zametavajjo oba. Kristuš Krao, zakraluj v njihovom srcaj! Pišejo, rišejo, slikajjo, klešejo, včijjo, delajjo vsi naj samo tebi na čast i düšam na hasek. Pripelaj blodne k sebi, pokaži njim z vernostjov pretežne večine našega naroda, da če neso vernij, zatajijo svoj narod, svoj dom, svoje starše i dobrotnike. Opomeni je, da pišejo s svojov nevernostjov bodočim vernim rodov, ki bodo gotovo zrasli, svojo prežalostno zgodovino: da so bili izdajalci svojega vernoga naroda. Kristuš Krao, zakraluj v srcaj našega izobraženstva.

Kristuš Krao zakraluj v ednoj ovčarnici!

Slovenska Krajina nema samo tvoje ovčarnice. Pa bi samo to smela meti. Če bi katoličancij tak živeli, kak tvoja vera zapovedava, o že davno bi se spraznile drüge ovčarnice i bila bi samo tvoja, skoz štere jedino vodi pot v večno življenje. Siro-

Kristuš kraluj v vsakom srcaj!

maške düše v drügh ovčarnicaj! Poti ne vejo! Po temi bašlajjo! Strošek njim menka! Tebe, ki si življenje, ne poznajjo! Na viher-

nom morji plavajo brez ladjice ki je tvoja katoličanska Cerkev! Kak naj priplavajo do pristanišča večnoga življenja! Kristuš Krao, ne je naše zslüženje, da smo v tvojoj ovčarnici. Ti, jedino ti si nas pozvao! Pozovi i drüge! Pozvao si nas celo k tvojemij oltari, šterih očaki i babice neso bili v tvojoj ovčarnici! Zato se smili onih, ki neso še pri tebi, v tvojoj ovčarnici, v tvojoj kat. Cerkvij! Prigtigni je! Zdrüži nas! Zakraluj v ovcaj, ki mimo tvoje ovčarnice, mimo bogatih pašnikov i vretin, hodijo k sühim pašnikom i vodnjakom! Pa kak so lačne i žedne! Zakraluj v njih, da se najejo i napijejo tvoje pravice i na dugoj poti ne onemorejo. Kristuš Krao, vužgi njim svoje prave vere posvet, da te ovarajo, nam pa daj sveto življenje, štero je obine i v tvojoj ovčarnici, na tvoje Srce pripelo.

Kristuš Krao, zakraluj v ednoj ovčarnici!

Kristuš, kraluj Slov. Krajini! Njene ovce v lübeznij obini: Zgüblene išči, ki blodnih so misli! Ranjene z grehi v svoj kvi operi! Mrtve oživi z milosti vrelci! Vse pa pripelaj po smrti v svoj raj! Kristuš, kraluj Slov. Krajini! Njene ovce v lübeznij obini!

(TSJ.)

VI. mednarodni kongres Kristusa Kralja v Ljubljani, od 25.—30. julija 1939.

Predmet: Zahteva našega časa — krščanski preporod.

S p o r e d.

Torek, 25. julija.

Ob 18 uri otvoritev kongresa v stolnici. „Veni sancte“. Otvoritveni govor predsednika kongresov Kristusa Kralja, škofa dr. Gregorija Rožmana. Blagoslov.

Ob 19 uri slovesna otvoritev kongresnih zborovanj v Unionu. Govori kanonik dr. Friderik Mack — Luxemburg.

Sreda, 26. julija.

Predmet zborovanj: Verski preporod.

Ob 7 uri v stolnici maša s pridigo v francoskem jeziku.

Ob 9—12 ure I. študijsko zborovanje v Unionu: „Bistvo in cilj verskega preporoda“. Referent: župnik dr. Laros, Koblenz — Stolzenfels (nemško). Koreferent: dr. Viktor Korošec, univ. profesor, Ljubljana (slovensko). Razgovor po jezikovnih skupinah.

Ob 16—18 ure II. študijsko zborovanje v Unionu: „Sredstva in pota verskega preporoda“. Referent: P. Galileo Venturini, Rim (italijansko). Koreferenti: Profesor dr. Marcellin, Pariz, (francosko), Direktor Galdynski, Poznanj (poljsko), Salvatore Camera, državni poslanec, Neapelj, (italjansko).

Ob 19.30 uri večerne pobožnosti po cerkvah.

Ob 20.30 uri v dvorani Trg. doma, kjer je raztava o komunistični propagandi v Španiji govori dr. Anton Loncko, kanonik „Živel Kristus Kralj“.

Četrtek, 27. julija.

Predmet zborovanj: Nravni preporod.

Ob 7 uri v stolnici maša s pridigo v poljskem jeziku.

Ob 9—12 ure III. študijsko zborovanje v Unionu: „Vzgoja novega nraavnega rodu“. Referent: Ekscel. pom. škof Rogerij Beaussard, Pariz, (francosko). Koreferenti: P. Ledit S. J., Rim, (francosko), Caritas direktor Stehlin, Pforzheim, (nemško).

Ob 16—18 ure IV. študijsko zborovanje v Unionu: „Krščanska vest v javnem življenju“. Referent: Ekscel. nadškof dr. Jo-

sip Ujčič (slovensko). Koreferent: Generalni vikar Quenet, Pariz (francosko).

Ob 19.30 uri večerne pobožnosti po cerkvah.

Ob 20.30 uri koncert slovenske nabožne pesmi v franciškanski cerkvi. Priredi glasbeno društvo „Ljubljana“.

Petek, 28. julija.

Predmet zborovanj: Svet za Kristusa!

Ob 7 uri v stolnici maša s pridigo v italijanskem jeziku.

Ob 9—12 V. študijsko zborovanje v Unionu: „Moderni apostolat“. Referent: Univ. profesor dr. Swiczawski, Lwow, (poljsko). Koreferent: kanonik dr. Anton Sanchez, Palma de Mallorca (špansko).

Ob 14—16 ure VI. študijsko zborovanje v Unionu: „Sodelovanje laikov pri verskem preporodu“. Referent: P. Bangha S. J., Budimpešta (madžarsko). Koreferent: dr. Žitko Stanislav, odvetnik, Ljubljana (slovensko).

Ob 16.42 uri sprejem kardinala — legata.

Ob 20 uri slavnostno zborovanje v Unionu.

Sobota, 29. julija.

Ob 8 uri mladinska pobožnost na Stadionu.

Ob 9 uri zborovanje KA za inteligenco v Delavski zbornici.

Ob 15.30 uri sklepno študijsko zborovanje v Unionu. Poročilo o delu študijskih dni, objava in sprejetje resolucij.

Ob 18 uri „Igra o kraljestvu Kristusovem“ na Stadionu.

Ob 21 uri Večerne pobožnosti po cerkvah.

Nedelja, 30. julija.

Ob 9 uri na Stadionu pontifikalna maša s pridigo.

Ob 14 uri sprevod katoliških organizacij na Stadion. — Poziv zastopnikov narodov na bratsko sodelovanje v kraljestvu Kristusovem. — Prenos Najsvejšega iz župne cerkve sv. Cirila in Metoda na Stadion. Pete litanije Srca Jezusovega, posvetitev, zahvalna pesem, blagoslov in povsod Boga.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovclh, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2.50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na sküpnij naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže. Poslano me d tekstom vsaka reč 2 Din. mali oglasi do 10 reči 5 Din, više vsaka reč 1.50 Din.

Nedela

po Risalaj osma.

V tistom časi, pravo je Jezus včenikom svojim priliko eto: Bio je neki bogat človek, ki je meo oskrbnika, i te je bio obtoženi njemi, da razsipava blago njegovo. I zvao ga je, i pravo njemi: ka to čujem od tebe? Daj račun od svojega oskrbnništva, ar že ne bodeš mogo več oskrbljavati. Velo je pa oskrbnik sam vu sebi: ka naj včinim, ar Gospod moj vkraj jemle od mene oskrbnništvo? Kopati ne morem, prositi me je sram. Znam ka včinim, da me vzemejo vu hiže svoje, gda bom odstavljen od oskrbnništva. Prizvavši zato vse dužnike svojega Gospoda, velo je prvomi: keliko si dužen mojemi gospodi? On je pravo: sto tün olija. I veli njemi: vzemi tvoj dužni list i doli sedi hitro i piši petdeset. Potom veli drugomi: ti pa keliko si dužen? On je pa pravo: sto keblor pšenice. Veli njemi: vzemi tvoj list i piši osemdeset. I pohvalo je gospod krivičnoga oskrbnika, ka je spametno včino. Ar so sinovje etoga svejta spametnejši od sinov svetlosti v svojem narodi. I jaz vam velim: Pridobite si prijatele s krivičnim mamonom, da vas, gda obnemorete, sprimejo vu vekivečna prebivališča. (Luk. 16, 1—9.)

Namen denešnje prispedobe je, lüdi včiti, kak se naj poslužüjejo svojega premoženja. Bogati človek je Bog sam. Njegov hižnik pa je človek, ki je postavljeni, da gospodari s tem, ka njemi je Bog zročo.

Zapravljao je tisti služabnik, ki je izročeno premoženje ponücao, a ne Bogi v čast, ne sebi, ne bližnjemi v hasek, nego je s svojimi sredstvi samo žalo Boga, delao bližnjemi krivico i spravljao sebe v pogübo.

Razni so tožitelje, ki krivičnoga hižnika tožijo. V prvovrsti angelje varivačje. Izročeni jim je človek, zato so oni razžaljeni zavolo njegovih krivic i prosijo Boga, naj človeka pokasti.

Grešnika tožijo tüdi hüdi dühovje. Skrivno razodetje nam pove, da šatan brate toži pred licom božim po dnevi i ponoči.

Tožitelje so tüdi lüdje, šterim se je godila krivica: „Dovicam pa sirotam ne delaj krivice. Če si jim pa že včino, bodo k meni kričali i jaz bom slišao njihovo kričanje.“ (II. Moz. 22.)

Oskrbnik je ponücao zadnje dni svojega gospodarenja, da si pridobi prijatele. „I Gospod je hvalo hrivičnoga hižnika“. Zakaj? Ne zato, kak da bi bilo pravično to, ka je včino, nego samo v tistom smisli, kak n. pr. dühovnik na predganiči stavi grešnika v peldo drugim rekoč: „Vidite, kak tatje pa roparje cele noči ne spijo, samo da dosežejo, ka nameravajo, vernik pa nema časa, da bi molo i si zasiguroao zveličanje“. Nišče ne hvali tata i ropara zato, ar kradneta i ropata, nego se hvali njiva skrbj, štero naj bi verniki nasledüvali.

V toj prispedobi nas Gospod vči, kak naj ponücamo vremenitna sredstva, svoje premoženje, svoje düševne i telovne moči. Vsakši ma rad svoje življenje i tisto, ka njemi je v življenji potrebno. Vse naj lübi, a nesme v tom gledati svoj zadnji cio, nego vse naj tak obrača kak sredstva.

Ta lübezen zna biti prevelika, a je tüdi lahko premala. Prevelika, če što s prevelikov skrbjov gleda v bodočnost i v toj prevelikoj skrbj pozabi na druge, misleč samo na sebe. Premala pa je ta lübezen pri drugih, pri lehkomišlenih lüdeh, ki ne premislijo, kolike vrednosti je tüdi svetsko imanjanje za človeka, pa to zapravljajo.

Boži zakon od hišnoga zakona.

1. Skupni pastirski list jugoslovenskih škofov o svestvu (zakramentu) svetega zakona.

Potomstvo.

Cerkvi jemljejo naraščaj, ki bi ga „iz otrok jeze“ spremenila v „otroke božje“ ter jih „kot sostanovalce svetnikov“ privedla v nebesa. (Ef. 2, 19.)

Državi jemljejo člane. Namesto, da bi ji dajali zdravo in svežo mladino, ki bi, okrašena z vsemi državljanskimi vrlinami, delala za splošni blagor, ji ne nudijo ničesar.

Svojemu lastnemu narodu, ki o njem tolikokrat trdijo, kako ga brezpogojno ljubijo, pripravljajo počasen in nečasten konec: kjer ni rojstev, tudi ni naroda. Gorje narodu, ki nima otrok! „Njihova mesta bodo zapuščena in nihče ne bo v njih prebival.“ (Jer. 48, 9.)

Bojimo se, da se bo ta beseda svetega pisma izpolnila nad našim narodom.

V prejšnjih časih je razsajala v mnogih naših krajih črna kuga in opustošila cele vasi in mesta. A vendar je ostalo toliko ljudi, da so se mogli Bogu zahvaliti, sezidati zaobljubljene cerkve in upeljati zaobljubljene pobožnosti, ki se vršijo še danes. A sedaj je zavladała namesto črne bela kuga, ki predstavlja mnogo večjo nevarnost za narod. Medtem ko je črna kuga morila samo telesno življenje, mori bela kuga duše i telesa.

„Vsaka uporaba zakona, pri kateri se prepreči spočetje, je prestopak božjega in naravnega zakona. Tisti, ki tako delajo, si omadežujejo dušo s smrtnim grehom.“ (Casti con.)

Da bi verniki glede te tako resne in važne zadeve ne bili v zmoti, naroča sveti oče Pij XI. dušnim pastirjem, naj jih opominjajo na poučujejo o tem javno in privatno, na pridiznici in v spovednici.

Božje Veličanstvo posebno mrzi zločinsko svobodo, s katero jemljeta zakonca zakonskemu dejanju njegovo naravno moč i silo, ter je Onana radi tega osudnoga čina s smrtjo kaznovalo. (Gen 38, 8, 10.) A sveti Avguštin pravi: „Nedopuščeno i sramotno je zakonsko dejanje tudi z zakonito ženo, če se pri tem prepreči spočetje novega bitja.“ (De conjug. adult. 2. 12.)

Zakoncitoraj ne smejo smarati potomstva kot „nadležno

breme“, kakor se to pogostokrat sliši, ampak kakor dar iz nebes, s katerim Bog izkazuje roditeljem svojo posebno naklonjenost.

Zato naj se starši niti najmanj ne bojijo številnih otrok. Vemo, da so dale Cerkvi in narodu najboljše delavce ravno družine z mnogimi otroki, medtem ko dajejo družine z enim ali dvema otrokoma človeški družbi navadno le razvajane slabiče, s katerimi so imeli starši vse življenje več preglavic kot drugi s številnim potomstvom.

Resnica je, da pomeni za starše mnogo otrok tudi mnogo skrbi, a pomeni pa tudi mnogo veselja. Kjer roditelji pričakujejo dete od Boga, vedo, da je rodovitnost zapoved in blagoslov. Pri takem pojmovanju postanejo očetu i materi vse žrtve lahke, najdeti tudi sredstva, da otrokom preskrbita dobro vzgojo ter jih privedeta k srečni bodočnosti.

Ne oporekamo, da tudi tako družino zadenejo težave, ali lübezen, ki vlada v njih, stori, da je breme lahko. (Mat 11, 30.) Vedno se bodo zopet prepričali, da zaupanje v Boga ne vara. (Rim. 5, 5.)

Kristus Gospod, ki je najboljši poznavalec človeške duše, najbolje ve, koliko trpi mati na porodu, obenem mu je pa tudi znano, kakšna sreča je biti mati:

„Žena na porodu je žalostna, ker je prišla njena ura. Ko pa porodi dete, ne misli več na bridkost od veselja, da je človek rojen na svet.“ (Janez 16, 21.) Premišljujoč te besede, bo krščanska mati premagala vse bolečine, skrbi i težave svoje materinske dolžnosti. — Mož i žena bosta sprejemala otroke z veseljem i hvaležnostjo, smatrajoč jih kot najdragocenejši dar, ki jima ga je Bog poveril. Ponosna bosta v Gospodu, če bosta obkrožena z vncem številnih otrok, ki jih bosta odgojila ne samo v svojo čast, temveč tudi v korist zemeljske domovine, a na sodni dan jih bosta z njihovim potomstvom vred povrnila Gospodu.

Vohuni v Parizi.

Urednika dva največšiva lista v Parizi „Figaro“ i „Tempo“ je vojaška oblast zaprla zavolo vohunstva (špijonaštva).

Matija Balažic:

Na križopotji življenja.

„Lepó so predgali,“ se je zbüdo Janček iz svojih misli.

„Mogoče bomo za kratek čas tebe tüdi tak poslušali,“ ga je pogledno stric i se njemi nasmihaao,

Janček je zamišleno vrto v roki kupico, štera je bila samo napó nalejana i gledao v njo. Tüdi Jančeki se je zarisao smeh na obraz: „Bog zna, ka pa če me ne bi šteli poslušati?“

„Kak pa, če nas boš vsikdar samo kregao, te že ne,“ njemi je pravo stric.

„Mislite, da trbé lüdi božati, gda zaslužijo korbač,“ se je znemiro Janček.

Mühe so silile v kupico i sedale na vrtanik. V hižo je stopo oča.

„No, denok si prišeo. Miso sem že, da te ne bo. Iskao sam te, pa sam te ne mogoeno najti,“ je veselo pravo oča i se vseo poleg strica.

„Ka bi me iskao, ve sám znam za vašo hižo,“ njemi je pravo stric i si zasükno mustače.

„Tak je prav. Ka bi po nepotrebnom drugim delali nevole.“

V prijetnom guči jim je mino čas.

Odvečera po večernicaj so ga pesmarje spravili med sebe. Pili so medico za dugim stolom pod šatorom, tisto medico, štero Dolinci tak radi pijéjo. Ne zato, da bi se nápili, liki da si v polnetnoj vročini namočijo gut s tov sladkov pijačov, da so bili včasih že malo okajeni. Ve medica nikdar ne mogla pogasiti prave žeje pa vročine, čeravno je v vsakšoj kupici plavao falaček léda.

„Janček, ka smo mi za nikoj, da neščeš sest i k nam,“ ga je zvala rodbina, gda je šó mimo stolov.

„Pótti pridem,“ jim je zagotavljao Janček.

Znajšeo se je poleg Lizike. Ona njemi je natočila medico i so pili vsi na njegovo zdravje. Gda sta z Lizikov trknola i sta se kupici doteknili robov, sta se poglednola. Te njoj je prvokrat bliže pogledno v oči. Bile so čarne, pametne oči, dečinsko nasmejane, štere so vedro gledale v svet. Obrvi so je z ozimicami narahi zasenčavale. Ali se ne v

Kristus Kralj v cerkvi včeraj - danes in vedno.

Znameniti Möhler imenuje cerkev živo nadaljevanje življenja Kristusa v času i prostoru, večne Besede (Logos), najviše božje misli, ki se je razodela v zgodovini človeštva. (Symbolik str. 333.) Znameniti evangeličan-zgodovinar Harnack jo po pravici imenuje najviše i vesoljno prikazen v svetovni zgodovini. Da, cerkev je najveličastnejša stavba, ki nudi človeštvu najviše ideale i dviga nas k najplemenitejšim mislim, ki so Bog, čednost, svoboda, autoriteta. Iz večno plodovite zakladnice božje modrosti črpa ona vse te ideale, jih uči i širi. Vsa kultura v pozitivnem smislu je njena zasluga. Cerkev je temeljni kamen resnice, ona podaja vse duhovne pripomočke, ki pomagajo človeštvu, da zamore v borbi z materializmom današnje dobe zmagovito prestati, se spopolnjevati. Kerer pravi: „Cerkev je vzgojila može tako velikih značajev, četudi so bili rojeni v skromni vaški hišici, da jih najponosnejše knežje palače niso zmogle.“ (Die Kirche str. 35.)

„Kar je dobro v meni, pripišem cerkvi, kar je slabega, je moje narave, toda odpusti mi (poslušalec), kajti vedno sem le samo slab človek.“ (Avguštin, de vera srelig. cap. 20.) Toda čigar misel se suče vedno le okoli dvomov, ali pa kdor je zgubil vso vero v absolutno (popolno) resnico ter mu je razum nagnjen h kritiki vsega, kar vidi okoli sebe i mu nobena stvar ne nudi nič pozitivnega, tak tega Avguštin ne bo razumel. Čigar stremljenje se zadovoljuje z dnevnimi malenkostmi, ki so potrebne za vsakdanjost i se vedno le ozira, kako bi skrbno prikril s plaščem molka svoje prepričanje, tak je podoben onemu, ki žonglira s prepričanjem kakor veter veje, toda oba sta za cerkev mrtva i tüdi njima je cerkev mrtva, formalna kristjana zapisana v krstni knjigi. Cerkev je tista, ki utrjuje prepričanje i nudi trdni temelj istemu. Cerkev je širokosrčna, ni zaklenjena i nedostopna. Govornik Görres je zaklical svojim poslušalcem: „Kopajte globoko i prišli boste na katoliška tla, cerkev je Kristus, njen duh je njegov duh ker sta mistično eno.“ Da v cerkvi se spaja božja modrost i skušnja tisočetij! Kdor hoče globoko zaorati v cerkveno modrost, naj le seže po delih cerkvenih očetov i piscev ter po delih velikega Akvinca. Cerkev se je dvignila v sredi velikih zmed srednjega veka i v njej je našel ne en moderni tavajoči človek že svoj azil — zavetje.

„Temeljne resnice tisočetnega krščanstva so prepojile vse človeštvo, ki je bilo pripravljeno sprejeti je. Povsod, kjer se je pojavilo krščanstvo, se je širila civilizacija i kultura, narodi, ki se pa krščanstva niso oprijeli, so ali popolnoma preminuli, ali so pa kulturno zaostali.“ (Deák-Eötvös, Ber. a 18 század eszm.) Cerkveni nauk često globlje pojmuje preprosti človek nego ošaben razumnik, ki je nagnjen h kritiki. Toda njen nauk je zanesljiv ker temelji na skali, ki se ne maje, to je sv. Duh, ki ga je edino njej obljubil Gospod, zato bo edino oni srečno zidal svojo bodočnost, ki se drži tega temelja, to bo tüdi v oporo onim, ki so v negotovosti. „Človek, ki v negotovih časih sam ni trden — pomnoža zlo i je širi okoli sebe, kdor je pa trden v prepričanju, ta vzgaja svet i vzbuja zaupanje.“ (Göthe). To velja posebno dandanašnji. Koliko jih omahuje i omahne, ker ne najdejo trdih tal, koliko jih je, ki tratijo mesece i leta predno sploh pridejo do tega, da se poprimejo kakega prepričanja. „Krščanstvo je edina resnična filozofija časa i večnosti“ je rekel Konumaru (Sibille der. Relig. 187). „Mi protestantje često delamo krivico katolicizmu, ker ga premalo poznamo“, je zapisal Horst. Ne velja zabavljati, cerkev bo ostala, ura v Rimu bo bila. „Narodi bodo propadali, prestoli se bodo rušili, toda cerkev ostane.“ (Napoleon.) „Kar je sonce na nebu, to je cerkev v tej solzni dolini, sonce se pokrije z oblaki, toda sije naprej za oblaki, cerkev je preganjana, zaničevana, toda svojo mladost, svoj sijaj obdrži i ostane v vseh časih taka, večno pomlajevana. (Munkay, Isten földi orsz. 617.) Francoski prostozidar Leubet je dejal: „Ne pomaga nič, katol. cerkev prednjači v vsem!“

Francija je dolgo tavela i se ogibala te učiteljice, danes se ji bliža nazaj, ker je zapazila, da kdor se ji oddalji, propada.

tom pogledi odražala njena düša, puna sunčnoga smeha i puna kipečega življenja? Bila je vesela pa srečna, da njoj je žareo obraz. Srečna je bila, da je sedela poleg njega. Samo da ga je gledala pa poslušala.

Pesmarje so začnoli spevati:

„Prle kak začneš piti, se moreš pokloniti...“

Nato so spili kupice do dna. Vsi so bili dobre pa vesele volé. Celo leto so spevali. Zakaj šče dnes ne bi? I so spevali. Pesem za pesmijov se je trgala od stola, da so poslušnoli lüdje pri drugih stolaj. Zmes so se pa glasno šengarili.

Lizika je zagrabila to priliko pa tiho pošepetnola Jančeki, da že zna, što je malomi Vinčeki küpo konja. Ka njemi naj ona v zahvalo küpi? Mogoče srcé z lepim napisom?

„Srcé se ne da küpiti za nikši penez,“ je pravo Janček i zamišleno gledao pred sebe. „Srcé se ne da podküpiti i se samo redko komi odpré. Pravijo, da ma vsakši človek v svojem srci skriti kot, kama majo dostop samo najlublnejši pa največši prijatelje.“ Skoro sam za sebe je gučao ali Lizika je želno pobirala vsakšo reč ž njegovih vüst. Šče nikdar ne tak gučao

ž njov. Zнала je, da šče nikom ne odklenola toga kota v svojem srci.

„Te pa jaz tebi odklenem“, je brezi premisleka blebetnola Lizika, napó za šalo napo za istino. Pa se je že v naslednjom hipi sama prestrašila svojih reči.

Janček jo je začüdeno pogledno. Ne znao, ali misli za istino ali ne.

„Lizika, ne veš, ka gučiš,“ njoj je pravo i se nezavedno dotekno njene róke. Lizika ga je nekak milo poglednola, kak da bi ga štela prositi odpüščenja za svojo záletenost.

Pali se je znova zdignola pesem:

„Na valovih bistro Müre, zible se en čunič sam, v njem se čüje glasno petje, spevajoč si jaz veslam.“

Lüšno si namačem veslo, čün moj bistro naj leti, vmes pa spevlem pesem glasno od preteklih srečnih dni.“

Mehko, iskreno občütje je vsem sijalo z obrazov.

Sami so ne znali, odked se je naednok prikradno mrak. Oblaki na zapadi so bili razpotegnjeni kak kótilo, goreli so v čüdivitoj svetlobi zahajajočega

Kdor se oddalji od cerkve, ta beži od Boga, tone v temi. Vera ni nič drugega kakor bližanje k Bogu. Neki modrec je že davno napovedal, da se bo evangelij zaničeval s časopisnimi frazami in katol. morala smešila. Ta čas je tu in bo trajal vedno v več ali manj borbeni obliki, zdaj tu, zdaj tam, toda ravnatoko bodo vedno in so, ki bodo evangelij s spoštovanjem poslušali in kat. moralo visoko cenili. Cerkev se lahko pohvali, da je imela, ima in bo gotovo tudi v bodoče imela heroje — junake in mučnike, ki so jo z mučeništvom priznavali, jo branili in zagovarjali in to v vrstah klenih mož in v vrstah nežnih žena. Danes so se razdalje med narodi zblížale potom radio postaj in telefona ter zrakoplovstva, toda srca so se oddaljila. Prepadi so nastali med bogatimi in siromašnimi, med vladajočimi in podložnimi. Zopet je cerkev tista, ki kliče k premestitvi teh prepado, kliče k harmoniji, k vzajemnosti in pravičnosti, k ljubezni. Cerkev je vesoljna — katoliška, ona objema vse in zove vse k sebi, skuša se vsem približati. Katoličanov nas je 400 milijonov, ko bi bili vsi za pravico, za mir in poštenje, kaka sila bi to bila in koliko z večim ugledom bi cerkev nastopala! (Dalje).

Druga obletnica smrti

† Dr. Antona Bonaventura Jeglič.

Nadškofovi zadnji dnevi i smrt.

Čakao jo zadnje dni, pa ne brez delan. Vore i vore je premolo v lastnoj kapelici, štero so njemi priredili očevje cistercijani. V tihoj kapelici je pred Najsvetejšim izproslo slovenskomi narodi vno-go dobrot i milosti, za štere niti ne slüti pravoga dobrotnika. On, ki je tridesetletja hodo leto za letom širom svoje škofije po vizitaciji i birmanji, tüdi kak starček vpokoji ne ostajao samo za samostanskimi zidovi, nego je rad šou med svoj ljubleni narod. Vidili smo ga, vsega mladostnoga i živahnoga, na eucharističnom kongresi v Ljubljani, vidili smo ga na Slomšekovih dnevaj v Maribori. I zadnjič je bio živ med svojim narodom, kda je prišeo na tabor slovenskih možov i dečkov v Celji, dne 29. junija 1937, na svetek sv. apoštoiv Petra i Pavla, prišeo, da pove — nevedoč, a kak da bi slüti, — svojo oporoko, zadnjo volo. Pravo je, s kakšim hrepenjom je čakao na celjski tabor. Gučati je šteo možom i dečkom iz srca v srce. Gučati jim tak, da jih vužge za veliko delo ki je čaka. Pa tüdi molo je, da bi njim lepo i prav gučao.

Gučao je, častitlivi osem-desetosemletni starček, pred najbolje cvetočom mladim tak ognjevit, kak malošteri mladi govornik. Gučao je, kak da bi prav te den bilo potrebno vse povedati. Vnožina je bila zedinjena i zdrüžena ž njim v mislih, štere so donele iz njegovih reči. Gučao je o velikom časi. Poroka moža, ki je v svojoj starosti svojemi narodi šteo ešče nekaj povedati.

sunca. Mrak je pomali obimao ves, tišina pa li ne nastála. Lüdje iz krčme so se vračali domö, se zibali prek po cesti, henjávall, se glasno kregali sami s sebov i si nekaj pripovedavali. Matere, ode te v velke robce, so se vse sklüčene paščile v krčmo po sine i srca so jim trepetala v bojazni za nje.

Pesmarje so se zdignoli. Bili so veseli i topla zavest je navdajala, da so tak lepö preživeli te den, ne da bi jim trbelo davati račun plivanoši pa Bogi.

Večer se je Janček zadovoljen zlekno na seno i obinole so ga lepe senje, prelepe za mlado srce...

VI.

Nastopilo je pravo vroče leto z žgečim sparom. Dozoreli so dnevi, dozorela so žita. Lehek veter se je odneked zgenö i narahi božao žmetno vlatovjé. Pola, žitna pola, so valovela... Vso to zlato ponjavo, štero je boža roka razgrnola po tej njivaj na radost pa srečo tej sirmaških dolinskih lüdi, so kvarile samo goste krpe zelene kukarce.

Gdakoli je Jančeka zanesla pot med žita, ga je vsikdar obinolo čüstvo prijetne domačnosti.

(Dale)

Gučao je od znakov, po šterih je naš čas veliki. Velika hüdobija, veliki mučenci, velika vera, veliki pape i tüdi velika naša zahteva. Povsod Boga i Devico Marijo. „Ostanimo verni kat. Cerky, pa bomo odvrnili od slovenskoga naroda bodoče strahote. Tak bomo veliki dočakali velike čase. Zato pa zahtevamo: Povsod Boga i Devico Marijo!“

Odišeo je nazaj v Stično, kde ga je čakala bela žena smrt. Dne 2. julija 1937. ga je okoli 5 vore zajtra, kda se je opravlo, da bi šou mešüvat, zadela možganska kap. Na svetek Marijinoga obiskavanja i na prvi petek, posvečeni presv. Srci Jezušovomi, je vmro on, šteroga geslo je bilo: Po Mariji k Jezusi! Bog njemi je dao milost, da je s sveta odišeo na den, kda Cerkev obhaja oboje.

Ne je vmro, kak hirajoči stavec vnoči na posteli, obdani od svojih, ne, spadno je, kda se je zdenilo, stoječ i sam, pripravljajöc se za vsakdenešnje delo. Ne se še odpočino od celjskoga nastopa, kde je navdüšo jezere za borbo za našo krščansko kulturo i je že mogoče mislo na bodoče takše mogočne zборе, kde bi pa potegno za seov z mladeniškim ognjom svoje düše slovenska srca na bojišče za narodove vzore i pravice, pa je po tiho prišla boža poslanika i ga odpelala ta, kde več nega bojov, nego samo večno življenje i slava...

Na njegovom stoli so najšli odprto sv. pismo pri 15. poglavji 1. Pavlova pisma na Korinčane, kde apoštol piše od vstajenja mrtvih. I „Hoja za Kristušom“ je bila odpreta pri 25. pogl., kde Tomaž Kempčan govori o trdnom notranjem miri. Te knjige nam razodevajo, kda je nadškof Jeglič delao zadnji večer, kda je bio z Bogom sam.

Prispodobе.

Bilo je gnezdo ob visokem zidu. In bila je borba med zimö in pomladjo. Komaj so malo časa zadihali goli mladiči, že jim je ostri mraz odrezal življenje.

Žalosten je bil pogled na komaj začeto in že umorjeno življenje. Kmalu pa je pomlad vendar začela prevladavati. Dva nova goliča sta vztrajala kljub snežnemu mrazu. Dan za dnem je rumenkasti puh nadmeščal temno perje. Mlada goloba sta že poskušala prve korake po majhnem prizidku na visokem zidu. Le en sam neroden korak, pa bo končano v globeli!

Vendar se nesreča ni zgodila. In lepega majniškega jutra je bilo gnezdo prazno: goloba sta odletela v širno svobodo...

Bil je človek in bila je borba v njem, med dobrim in zlim. Silna borba. Kolikrat je komaj rojene svetle dobre sklepe zagrnila temna sila zlegla in ugasnila. — Žalosten je bil pogled na ponosno višino, kjer je v temnem kotu gnezdila smrt.

Gotovo se je čudež zgodil: v temnem kotu se je zasvetilo. Kakor da sta se dva goliča tam rodila. Že poskušata prve nego-

Nova avtobusna vožnja v Slov. Krajini od 26. julija naprej.

Z Gornje Lendave skoz Bodonec v Soboto ide ob 6.32 — pol sedmih vgojdnö. Iz Sobote öd pošte skoz Bodonec v G. Lendavo ide popoldnevi ob 15.50 — malo pred štrtov. H Gradi pride ob 16.43 — tričetrt na pet. Aotobus vozi skoz vesi: Kruplivnik, Radovci, Zenkovci, Lemerje, Brezovci, Predanovci, Polana i Črnelavci. Aotobus pride v Soboto k pošti ob 7.25 i ma lepo zvezo z vlakom Maribor—Ljubljana.

Iz M. Sobote skoz Beltinec i Črensovec v Lendavo ide ob 5.43 — tričetrt na šest i pride v Lendavo ob 6.35 — pol sedmih. Iz Lendave ide ob 6.47 — tričetrt na sedem i pride v Soboto ob 7.40 — tri četrt na osem, dá dijaki z lehkotov pride v šolo.

Od 1. septembra naprej de zavolo dijaštva dvakrat vozo aoto na progji Sobota—Lendava. Iz Sobote ide ob 13.15, četrt na dve i pride v Lendavo ob 14.12, četrt na tri, z Lendave pa ide ob 14.37, ob pol treh ino pride v Soboto ob 15.39 — po pol štrtoj vüri.

Te avtobus vozi skoz krajov: Rakičan, Beltinci kolodvor, Beltinci, Odranci, Črensovci, Hotiza, Kapca, G. Lakoš, Dol. Lakoš, Lendava kolodvor do pošte v Lendavi.

Koliko škofov se je prijavilo na Kongres Kristuša Krala.

Kardinal Hlond, primas Poljske, bodo zastopali sv. Očo na kongresi, šteromi sv. Oča pošlejo svoj blagoslov. Poleg papovoga delegata pride šče 26 škofov. En pride celo z Kitajske, eden z Jüžne Amerike, eden z Afrike.

Dr. Stojadinovičova stranka.

Dr. Stojadinoviča so izklüčili iz JRZ stranke na zadnjöj seji širšega i vozkejšega odbora JRZ. To pa zavolo toga, ka je delao proti sporazumi z Hrvatji. Zdaj je nastavo novo svojo stranko, šteroj se brščas pridružijo tüdi slovenski demokrati, ki nikdar neso bili za aotonomijo v državi.

Sodarskega pomočnika sprejme vsak dan Benkovič Jožef, sodar, Ivanci štev. 55, p. Bogojina.

tove korake. Vsak čas lahko znova strmoglavita v temno globočino, kjer smrt preži. Po samem božjem čudežu sta vztrajala.

Danes sta oba že dozorela in odletela v sinjo svobodo. Že prepevata skrivnostno pesem zmage: milost in volja...

Videl sem prostrano ravan. Dve drobni vejici je nekdo na njej izgubil. Iz neznanne smeri je veter zavel in se z vejicama začel igrati. Koliko raznovrstnih likov lahko tronta dve drobni vejici...

Enkrat pa je veter, v silnem vrtincu, vejici prekrižal, nato pa čudno obstal...

Kako sladki sta prekrižani vejici mojemu srcu...

Trojni molk.

Molk dvoletnih in mlajših dečkov, ki jih je dal pokositi nečisti kralj.

Molk Tistega, ki so ti dečki zanj molče trpeli, pred sinom nečistega kralja.

Molk v nebesih, ko zmaj (vodja nečistih duhov) začne vojno; vodja čistih duhov Mihael se je z njim boril in zmagal, aleluja.

„Duha nečistosti, reši nas, o Gospod...“

Glasi iz Slovenske Krajine.

Hotiza. V nedelo je prikazao prvi hotiški novomešnik, g. Balazic svojo prvo sv. mešo pri krasno okinčanom i zvünaj pri cerkvi položenom oltari. Zbralo se je okoli šestjetero naroda, da se vdeleži prve sv. meše i sprime blagoslov novomešnika. Novomešnika so pri oltari vodili g. Bakan, lendavski plebanoš, predgali so njim pa g. Zdravec, črensovski plebanoš. Vsebina predge je sledeča. Kak je Kristuš sv. Petra zato pozvao, da bo lüdi lovio, to je düše rešavao, ar je bio skromen, ponizen i pun ljubezni do Boga, tak so novomešnika tüdi, te jakosti priporočile Jezusi, da ga je pozvao v svoje gorice. Gda je Michel Angelo dugo gledao veliki kamen i so ga pitali, ka gleda tak dugo, je odgovoro, da s toga kamna šče angela sklesati. Ravnötak dühovnik vse nači gleda lüdi, kak svet. Svet gleda obraz, obleko, vučenost, dühovnik samo düšo, iz štere more narediti več kak angela, podobö samoga Boga. Teško njemi bo, kak Kristofori nositi Jezusa, teško njemi bo, kak Eliji gledati pokvarjeni, nezahvalen svet, a naj moli, Bog ga okrepi, kak je Kristofora i Elijo, ka svojo düžnost v popolnosti izvrši. Posebno naj se zroči Mariji, ki je mati dühovnikova, njeno milo materno srce ga ne bo zapüstito. Jedrnata, lepa Kristušovoga düha puna predga je na poslušalce napravila globoki vtis. Pesem naroda, štero je sprevaljala godba, je bila nad vse lepa. Zvün imenüvanih i domačega g. dühovnika so bili ešče g. župnik iz Oruševaca v Srbiji g. Radoha, z Pariza g. Camplin, izselj. dühovnik, gg. župniki iz Pertoče, Martjanec, Bogojine, Polane, g. Koren, ekspozit z Kobilja, dva g. kolega Prah ino Jakopina iz Štajara, novomešnik g. Gutman, bogoslovca Žilavec i Gašparič, kaplana Gjörköš i Rous, novomešnik Gjuran i urednik Novin. Ceremonar je bio bogoslovec g. Kolenko. Navzoči so bili ešče številni g. vučitelje i g. vučitelice pa g. Bajlec, poslanec sobočkoga sreza, g. Bajlec s svojoj gospov. Hotiškoj mladini moremo čestitati, tak krasno je spevala na primiciji. Genlivi dogodek primicije je, da sta se včakala nove meše svojega vnüka dedek i mamica, ki zdaj slavita 60 letnico svojega zakona.

Izlet iz Slovenskih goric v Slov. Krajino. Pod vodstvom gg. Špindlera, nar. poslanca i Stanko Antona, cestnoga nadzornika je obiskalo v ponedelek, 17. julija 45 bratov i sester iz Slov. Goric iz sv. lenartskoga sreza Slov. Krajino. Obiskali so Soboto, kmetijsko šolo v Rakičani, Beltince, Črensovece i Lendavo. Naš kraj se njim je jako dopadno, da so celo dve zaspevali v Črensovcih pod vodstvom vsikdar veseloga Joška, organista od sv. Benedikta. Želemo vsem izletnikom, da odnesejo dobre spomine iz Slovenske Krajine.

Pozdrav pošilajo z Nemčije: Doma z M. Črnc: Serec Alojz, delovodja, Serec Marija, Novak Štefan, Marič Štefan, Rác Janoš, Marič Franc, Marič Kalman, Marič Antonija, Obal Janoš z Gradišča, Serdt Veronika z Tišine, Kumin Nikolaj z Črnelavec, Barbarič Terezija z Gederovec, Škafar Ivan z Odranc, Maučec Katica z Gančan, Benčik Marija z Lemerja, Sabadoš Ilonka z Pečarovec, Maroša Marija od Lipe, Jakoša Juliška z Domanjšovec. Smo zadovoljni. Bog blagoslovi naše domače i poznance pa celo Slov. Krajino.

Na podporo Novin so darüvali Klement Franc z Matjašovec 10 Din., neimenüvani z Francije 38.60 Din. Bog povrni.

V nedelo, dne 9. julija je bila v Soboti velika tombola SK Mure. Zaistino je ta tombola v našem kraji največša, ve ma ta tombola zaistino najlepše i največ dobitkov. Tak je letos bilo izzrebranih nad 1600 dobitkov: 15 biciklov i 40 vör so dobili po većini siromaški lüdje iz Slovenske Krajine i Štajerske. — Letos je bilo precimenje lüdi kak je običajno na Murinoj tomboli. Največ lüdi je ostalo doma zavolo velike vročine, ki je vladala ravno te den, tüdi dosta našega naroda ne doma, pa „Prekmurski teden“ je tüdi prece škodo prireditelom te velike tombole. Tombola je bila brezhibno organizirana.

Uprava cerkv. glasb. tečaja v Vinici pri Varaždini, žel. postaja Ormož, sprejme v enoletno orglarsko šolo za II/I tečaj do 3 gojence. Priglasiti se je najbolje osebno kempre.

Satahovci. V nedelo, 16. julija, na lepi den Marije škapulerske, so prikazali naš rojak, preč. g. Erjavc Janoš, svojo prvo sveto mešo v farnöj cerkvi v Soboti. Pri oltari so jih vodili preč. sobočki plebanoš, g. Vojkovič, predgali so njim pa od mešniškoga stana naš rojak, lanskö, novomešnik g. Čergulj. Velika vnožina naroda je sprejela blagoslov novomešnika, ki ga je obkrožalo lepo število dühovščine: zvün sobočke, dekan Krantz, župnik Bejek, kaplan Gjörköš i Lajnsček pa dva bogoslovca Šostareca.

Dr. Gregorc Albin, sreski sanit. referent v M. Soboti, ne ordinira do 15. aug. 1939.

Ivanjci. Junija 25. smo obhajali vsakoletno ivanjsko proščenje. Na koliko častimo sv. Ivana, na teliko nas boli Ivanjčare, ka naša bogojanska občina dovoli na te den plesne gasilske veselice. To nas tembole žalosti, ar je naša kapela v jako slabom stanji i letos na proščenje so pri sv. meši gorele v njej nekšče stare zakrpane sveče.

Pošta.

Štefko Ivan, Villiersen, Desoeuvre. Sprejeli 65.25 Din. Cigan Anton, a Biolen. Sprejeli 81.75 Din. Novine poslali, Antolin Jožef, Supstein. Sprejeli 210.25 Din i po naročili razdelili. Ferko Janoš, Corbie. Sprejeli 18 Din. Novine poslali. Lipič Franc, St. Maras. Sprejeli 53 Din. Na koj je višek? Ščap Ana, Beltinci. Za Antolinove je plačana naročnina Novin i Marijinoga Lista z Francije, zapišite si gor. Zelko Jožef, Ferme Allu. Sprejeli din 72.50. Na koj je višek? Törnär Jožef, a la Pompar-dine. Sprejeli din 108.75 i razdelili po želi. Bog plačaj. Kovačič Mihaela žena, Hraščice. Od moža v Franciji sprejeli din 87. 72 din spisali njemi na letošnoj naročnino, 15 din za polletno naročnino v Hraščice. Lani njemi je ostalo 3.50 din. Kam naj tiste obračunamo? Kühar Franc, Cardarmay par L' Hantsue. Sprejeli din 37.50. Na lanskö leto je bilo 6 din duga, na letos smo tak spisali din 31.50. Marič Alojz, Vorwald, Nemčija. Za inozemstvo se plača za Novine mesečno 6 din. Koren Vincenc, Lübeck, Nemčija. Naročnina dozdaž šče ne plačana.

Trgovski pomočnik železninar

vojašćine prost, zmožen slov. in nemšk. jezika, dobi pri dobri plači stalno službo. Ponudbe, z navedbo referenc pod šifro „Veletrgovina“, je poslati na uredništvo „Novin“.

V spomin na Prekmurski teden!

Barometer zastonj!

Krasno izdelan, velik 13x16 cm, zanesljiv, radi opustitve obrata, pošlje proti povračilu stroškov Din 5.- v znakom. — BAROMETR, Ljubljana, l., poštni predal 18.

Proda se v Lendavi na faröli: nova kočija, 2 haml, nova kola, poljedelski stroji in orodje.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Felbar Franc. Peas par Sezamce, iz Renkovič. Prečastiti g. urednik! V prvoy vrsti vas najlepše pozdravim ino vam želim lübo zdravje. Naj vam lübi Jezuz pomaga pri vašem deli, ka bi nas šče dugo let tolažili z Novinami i Marijinim listom, posebno nas izseljence, ki smo raztepeni po tujini kak ovce, med štere je prišeo vuk i je razegnao. O, kak sam vesel vsikdar, gda dobim v roke Novine i M. list! Tak, da bi vido svojo milo domovino, se mi vidi. Zdaj sam znova premeno mesto. Tü sam komaj prestao eden mesec, ar je vertinja bila preveč lagoja ženska. Ešče ednok vas lepo pozdravim. Pozdravljam svoje drage starše, bratjo, posebno najmlajšo sestrico, Aniko i svojo milo domovino.

Virag Marija, Francija iz Črensovci. Velečenjeni g. urednik! Tisočera vam hvala, da ste mi naročili knigo sv. Eme. Jako se mi dopadne i čtem jo vsaki večer, prle kak idem spat.

Törnär Jožef i žena Marija á la Panpardin. Prečastiti g. urednik! Prav prisrčno vas pozdraviva i vam želeva lübo zdravje od Boga i od Device Marije. Bog vas naj ohrani šče vnogo let, da bi tak mogli z vašimi listi tolažiti nas izseljence, ki smo raztepeni po tom širnem sveti. Višek poslame naročnine izročava na Dom sv. Frančiška. Pozdravljeni šče ednok.

Trajber Jožef, Chicago III. Hvalen bojdí Jezuz Kristuš. Za temi božimi rečmi lepo pozdravljam velečastitoga g. Klekla, našega Očo duhovnoga i vse duhovnike Slov. Krajine, da bi čuvali svoje ovce, da je nebi vucje razegnali i raztrgali. V denešnjih časih ma Kristušova Cerkev dosta sovražnikov, preganjajo jo po raznih krajaj. Zato molimo vsi za njo, naj bože srce Jezušovo potere njene sovražnike, da bude edna ovčarnica i en pastir. Naznamim vam tüdi, da so se razmere ešče poslabšale, da živemo v siromaštvi. Ešče ednok vas lepo pozdravljam. Pozdrave pošilam celoj Slov. Krajini.

Gabor Katarina, Spoldershagen, Nemčija iz Trnja. Velečastiti g. urednik! Prav lepo vas pozdravljam i vam želim dugo

življenje i kratko trpljenje. Bog daj, da bi nam šče vnoga leta vrejüvali Novine i Marijin list, štere tak želno pričaküjem v to hladno tujino. Novine i Marijin list redno vdablam i se vam za to najlepše zahvalijem. Šče ednok vas pozdravljam: ravno tak vse duhovnike črensovske fare. Pozdravljam tüdi svojo mater i vse domače, posebno šče rojstno ves Trnje.

Štefan Gomboc, Severin, Nemčija. Cenjeni g. vrednik i urednik Novin! Prvič mi je dužnost i se vam morem zahvaliti na vašem pismi, štero sem z veseljem sprejeo. Najlepša hvala vam pa tüdi na pošilanjí Novin i M. listov i na precejšnji zalogi Glasnikov, Odmev iz Afrike, Kraljestvo Božje, Mala Cvetka itd., štere smo z največšim veseljem sprejeli. Častiti g. kaplan Frense iz Rostoka nas večkrat obiščejo, smo jim preveč zahvalni. Tüdi oni so nam izročili precej slovenskih knjig, šče z predvojne dobe, od tiskarne družbe sv. Mohora tistokrat šče v Celovci. Tak mamozdaj celo čitalnico. Nas je tü 33 delavcov, skoro smo vsi iz Sobočke i Tišinske fare. Delamo na posestvi g. Göbelsa, ministra za propagandno. Delamo že drugo leto tü i smo z mestom preveč zadovolni. Stanovanje mamozdaj odlično, kürimo i segrevamo stanovanje z ceentralnov kürijavov. Za nas 33 delavcov mamozdaj 14 spalni sob, 1 kühinjo z 1—2 küharci i velkov jedilnicov z radiom. — G. vrednik, ar v Novinaj od 18. junija pišete, da se smej 10 Mark als Freigrenz poslati mesečno i sem jaz že z mojim g. direktorom posküšao na glavnoj pošti i šče drugod, pa ne bilo mogoče nikaj dosegnoti. Zato vas prosim v imeni moje kolone, dajte nam znati, kak i kam se naj obrnemo, da tüdi mi dosegnemo to, ka že mamozdaj drugi. — Vsi vas najlepše pozdravljamo i vam želemo: Bog vas živi šče duga leta! (V pogodbi stoji, da se lejko pošle 10 mark mesečno po pošti, a nemška oblast ešče ne izdala dovoljenja. Zaednok se sme poslati po banki kliringi 40 mark mesečno. Telko smejo poslati sezonski delavci, stalni pa 35 mark mesečno. Vrednik.)

Fantovskim odsekom. Mladec je ves zavzet za svojo organizacijo.

Vkljub najplemenitejšim stremljenjem in vkljub najnesebičnejšemu delu je doživela naša organizacija tudi svoje težke preizkušnje. Trn v peti je bila tistim, ki niso čutili z našim narodom; sovražili so njeno delo za narod. In kadarkoli so imeli v svojih rokah oblast, so zapirali naše domove, pečatili naše knjižnice, pregnali kulturne delavce iz naših ljudskih organizacij. Dopusčali so, da je tuji narod na slovenski zemlji gradil in širil svojo kulturo, da bi jo na svoji zemlji Slovenec gradil in jo čuval, tega ti izkoreninjenci slovenskega naroda niso prenesli.

Ob težkih preizkušnjah zadnjih let je naš narod že omahoval. Slovenski ponos in naša samozavest, ljubezen do tega, kar je našega, vse to je že umiralo med nami. A je zopet zaživelo, ko je s svojim delom pričela naša nova, mlada organizacija. Kdo more prešteti naše številne tabore v zadnjih dveh letih? Kdo more podati račun o množicah ljudstvih, o mladih in starih, ki so sodelovali? Na teh taborih je nastopal mlad rod strumno, borbena! Jasna in odločna je bila njegova beseda, ko je govoril o naloga svojih in o svojih načrtih, ki so se združevali v en sam cilj: služiti Bogu in narodu Slovensko ljudstvo je pazno prisluhnilo tem besedam, pritrjevalo je tej mladini, vzljubilo je te mlade armade, se zgrinjalo ob njih na njihovih taborih, jim s svojo navzočnostjo dalo priznanje in jim vedno znova zatrjevalo: vi ste naša narodna organizacija, vi ste upanje naše, naša moč in zmaga. In slovenski narod se je ob teh taborih in ob tej mladini prebudil, zopet zaživel, se pomladil, zopet je postal ves ponosen in samozavesten.

Dragi Mladci! Če smo ponosni na svoje slovenstvo, potem smemo in moramo biti tudi ponosni na svoje katolištvo, potem moramo biti ponosni tudi na svojo organizacijo, ki je vedno čuvala slovenske svetinje. Če smo ponosni na svoje katolištvo potem moramo biti ponosni tudi na svojo organizacijo, ki je bila vedno v veliki meri čuvar katolištva v javnem življenju. Skoraj bi lahko trdili, da ne more biti dober Slovenec, ki ne sodeluje z nami. Delo naše organizacije v njeni preteklosti je bilo tako veliko in naši načrti za bodočnost so tako lepi in tako vzvišeni, da se moraš z vsem ponosom imenovati člana naše organizacije in da si smeš šteti v čast, ko stopaš v njene vrste. Ob vstopu pa moraš z vso resnostjo in odločnostjo obljubiti, da boš živel za njo, da boš nesebično delal za njo in da jo boš utrjeval. Med člani moramo gojiti pravo prijateljstvo, ohraniti disciplino v skupnem delu, rasti mora v članstvu lepota značajev, vztrajno moramo pridobivati nove člane.

Vsem izseljencem v Nemčiji.

Na razna vprašanja izseljencev v Nemčiji, obvešča Zveza poljedelskih delavcev v M. Soboti, da smejo pošilati letos 40 RM mesečno vsi sezonski delavci moški i ženske, letni delavci pa 35 RM. Če so kateri delavci zaostali s pošiljanjem denarja v

domovino, bodo lahko poslali denar tudi za vse mesece nazaj. Gospodar naj stvar uredi na ta način, da dobi na pristojnem mestu zelene listke, ki jih rabite, če hočete pošiljati denar. 10 RM po pošti pa ne zaenkrat morete pošiljati. — Zveza poljed. delavcev.

Zdravstvo.

Dečinska ohromelost. Začne se z velikov vročinov, štera sledkar premine, za njov pa nastopi zmotnjava živcov i kotrige deteta postanejo hrome. Zdravnika Heine i Medin sta prviva odkrila to bolezen, zato se po njima tüdi imenuje Heine-Medinova bolezen. Sovražnik, ki povzroča to bolezen, dozdej ešče ne odkrit. Te beteg je zgrabliv. Največ pomaga serum od konjov, šteroga je znajšeo francoz Peti. Ka ma v sebi govedina? En kg. govedine ma v sebi 200

gramov beljakovine, 35 gramov masti, 5 gramov voglenih hidratov, 11 gramov kühinjske soli i 739 gramov vode.

V kokošečom jajci je 6·1 gr. beljakovine, 5·15 masti, 0·3 voglenih hidratov, 0·93 kühinjske soli i 33 gr. vode.

Med. Med je jako tečna hrana i tüdi zdravilo. Proti hripavosti ga trbe segreti. Vekša količina požene človeka, če je zaprti. Med je izvrstno zdravilo tüdi za rane, ar te čisti.

DOBRO VOLO
IN BISTRO GLAVO.

Števek se vrača z očom, šteri je bio velki skopec, od meši. Pri meši so pobirali milodare za zamorčke.

Števek: „Jeli oča, ka zamorčki nemajo gvanta?“

Oča: „Gvišno ka nej.“

Števek: „Ge si pa te gor zašijejo gumbo, štero ste vij v šparavec pustili?“

Deset (10).

A: „Kak si mi že pravo, sta tij in tvoja žena eno.“

B: „Tak san si mislo, gda sva se oženila, zdaj nas je pa deset.“

A: „Kak to misliš?“

B: „Ona je edna, jes sam pa nula.“

Bradajice.

V pateki: „Ka, künja oka pa bradajice mate? Küpite si glažek te tekočine pa van odidejo.“

Orša: „Nikaj ne pomaga. Šest glažkov te vode sam že spila pa izda vse bradajice mam.“

Možak pridejo k doktoru pa se tožijo, ka jii jako diši. Doktor njim klunka po prsaj i ugotovi, ka je že vse prekesno. „Za božo volo“ vzdejnejo možak „te sam pa zabada v prišeo tak daleč.“

Ka zabada v, pedeset ranški mi morate plačati.

Mati se toži, ka je lani len jako kratek zraseo. Hči jo tolaži: „Nikaj mati, deci za robače je ravno zadosta dugi.“

Izpred okrožnega sodišča v M. Soboti.

Kuhar Ivan, gostilničar v Melincih št. 24, je bil obsojen na 25 dni strogega zapora in 240 din denarne kazni, ker je dne 7. marca 1939 v razpravni dvorani okrajnega sodišča v D. Lendavi, torej javno izrekel o Majcen Mariji iz Melincev, ko je bila ta zaslišana kot prič, torej o priliki in glede njenega uradnega poslovanja, nekaj neresničnega, kar utegne škodovati njeni časti, dobremu imenu in gospodarskemu kreditu s tem, da ji je rekel, da laže, dalje ker je nekega dne v mesecu februarju 1939 v Melincih govoril o zasebnem tožilcu Ropoša Štefanu, orožniku v Dolini, da ima „fačuka“, torej izrekel nekaj neresničnega, kar utegne škodovati njegovi časti, dobremu imenu ali gospodarskemu kreditu.

Gergorič Štefan, branjevec v M. Soboti, Kolodvorska ul. št. 5, star 68 let, je bil obsojen radi prestopka zoper javno moralo na dva meseca strogega zapora, pogojno za dobo 3 let, ker je meseca maja 1939 v svoji branjevski trgovini v M. Soboti izvršil z žensko osebo, ki še ni dovršila 14 leto, nečisto dejanje.

Vreg Rihard, posest. in gostilničar v Ljutomeru št. 19, in njegov natakár-Ernješ Mihael, sta bila obsojena prvi na 21 dni, drugi pa na 1 mesec strogega zapora, ker sta v družbi dne

20. dec. 1938 v Ljutomeru, ko je izvršili organ okrajnega sodišča v Ljutomeru Lampe Josip opravljal začasno odredbo z rubežem in hrambo premičnin ter žepnim rubežem zoper Ernješa Mihaela in njegovo ženo Marico, s silo ovirala imenovanega državnega uslužbenca vršiti službeni posel s tem, da je Vreg Rihard v trenutku, ko je segel z roko v žep Ernješevih Marice, prijel čez rame za roke, Ernješ Mihael pa potegnili ženo vstran in odpahnil z roko izvršilnega organa ter ji tako omogočili, da je pobegnila.

Lukač Marija, roj. Vinkovič, poljedelka v Lipovcih, je bila obsojena na 23 dni strogega zapora in 240 din denarne kazni, pogojno za 2 leti, ker je: a) dne 25. jan. 1939 v Bratoncih telesno poškodovala Legen Terezijo s tem, da jo je tepla z bicevnikom ter ji na zatilniku prizadejala 4 praske, katera poškodba je lahkega značaja; b) dne 2. marca 1939 v razpravni dvorani okrajnega sodišča v D. Lendavi, torej javno izrekel o Sresu Janezu iz Bratoncev, ko je bil ta zaslišan kot prič, torej o priliki njegovega uradnega poslovanja nekaj neresničnega, kar utegne škodovati njega časti, dobremu imenu in gospodarskemu kreditu s tem, da mu je očitala, da laže in da torej priča po krivem.

Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani

od 25. do 30. julija 1939.

Glavna pisarna za VI. mednarodni kongres Kristusa Kralja v Ljubljani se nahaja odslej v poslopiju Gospodarske zveze, Ljubljana, Tyrševa 29/1, levo. Prosimo, da pošiljate odslej vse pošiljke na zgornji naslov.

Vsem, ki se bodo kongresa aktivno udeležili sporočamo, da bo dostop na Stadion in h kongresnim prireditvam mogoč edinole s kongresno knjižico in kongresnim znakom. Knjižica in znak sta potrebna tudi zaradi vožnje po železnici. Brez kongresne legitimacije ne bo nihče imel dostopa na kateri koli zborovalni prostor. Knjižice so dvoje vrste: rdeče stanejo z znakom vred 8 din, ker vsebujejo tüdi tekst „Igre o kraljestvu božjem“; modre knjižice z znakom vred pa stanejo 5 din.

Pripravljajte mladino! Ponovno in ponovno smo že prosili vse, ki jim je naložena skrb, da organizirajo udeležbo mladine na kongres, naj sporoče na posebni dopisnici modre barve, ki smo jo dostavili že pred mesecem dni, koliko otrok se namerava kongresa udeležiti. Saj bo mladina imela vendar na kongresu svoj poseben dan in sicer v soboto 29. julija, ko bomo formirali mogočen spre-

vod za Kristusa Kralja navdušenih otrok iz središča mesta na Stadion. Na Stadionu bo sv. maša s kratkim nagovorom, med sv. mašo pa skupno obhajilo otrok. Pri sv. maši bodo otroci peli pesmi: Mogočno se dvigni... Pojte hribje in doline... Jezus hoče v sice priti... Tebe ljubi moja duša... Lepa si Roža Marija. Po sv. Maši je vsem otrokom zagotovljen prigrizek. Opozarjamo pa, da bomo prigrizek delili le tistim, ki bodo prijavljeni. Zato takoj prijavite g. katehet otroke iz svoje župnije, saj je rok za prijavo že zdavnaj potekel.

Kongres v radiu. Ljubljanska radio-oddajna postaja je naklonila kongresnemu odboru vsako soboto zvečer ob 19.30 posebnih deset minut, da referent propagandnega odseka, tüdi po mikrofonu sporoči po vsej širni zemlji vesti o pripravah na veličastni kongres Kristusa Kralja. Opozarjamo vse, ki se za kongres zanimajo in jim je dana možnost, da lahko poslušajo radijske prenose, naj odprejo svoje zvočnike vsako soboto zvečer ob 19.30.

Še trije jugoslovanski škofje na kongresu. Prevzv. gg. škofje iz Dubrovnika, Šibenika in Banjaluke so najavili svoj prihod na kongres.

ZA NASO DECO.

V G A N K E.

Če več krej vzemeš, večše je, če več k coj deneš, menše je.

Ka vidi krao redkogda, kmet pa vsakši den?

Vganke od šošarskoga detiča nišče ne rešo kak tüdi ne one od 18. junija v popolnosti. Bole si terite glave.

Šteri čun po sühon vozi?

Ka gori bole svetlo kak eden lampaš.

Što nigdar ne laže?